

[Dahlgaard.]

rende regering ikke havde afskaffet dem, havde vi haft nogle lidt mindre problemer i dag, end vi nu har.

Henning Philipsen: Jeg vil gerne sige til hr. Bendix, at hvis jeg ikke har sagt det så klart i dag, som hr. Bendix kunne forvente det, så gjorde jeg det den 15. juni i år, da jeg udtrykkelig gjorde opmærksom på, at vi, hvad angår det private udlejningsbyggeri, ikke ville acceptere huslejestigninger ud over 1974-niveauet, og det gentager jeg i dag; så håber jeg, det er lige så klart forståeligt, som det burde have været den 15. juni 1973.

Altså uanset hvordan den omkostningsbestemte leje og hvordan afkastningsfaktoren i øvrigt måtte blive tilrettelagt, skal afkastningsfaktoren 7 og den omkostningsbestemte leje holdes inden for de lejestigninger, der under alle omstændigheder med baggrund i boligforliget af 1966 kommer den 1. april 1974. Det sagde jeg den 15. juni, og det gentager jeg nu, så tror jeg nok, jeg har prøvet på at gøre det så klart, som jeg kan.

Må jeg endelig sige til hr. Christophersen, at hvis han har opfattet mig som hysterisk, skulle han bare se, når jeg bliver det; det er noget helt, helt andet. Men all right, lad det være en munter bemærkning. Jeg vil gerne føje til, at hverken hr. Christophersen eller jeg har naturligvis nogen mulighed for at vurdere sig selv, og så kan vi jo bagefter skændes om, hvem der har mest glæde af det, eller hvem der skulle blive mest ulykkelig af at vurdere sig selv.

Endelig til hr. Dahlgaard: det er jo dog stadig væk ubestrideligt, at socialdemokratiet, som var den fjerde forligspartner i boligforliget 1966, ikke deltog i gennemførelsen af genudlejningsforhøjelserne og heller ikke deltog i gennemførelsen af rentelåneordningen. Det var det, jeg gjorde opmærksom på.

Boligministeren (Svend Jakobsen): Jeg vil gerne nævne en enkelt ting, jeg glemte i første omgang. Det var spørgsmålet om den reaktion, jeg i dag har fået fra Grundejernes Landsorganisation, hvor de siger, at de mener sig fritaget fra aftalen med lejerne, fordi regeringen har stillet forslag om denne udlejningsafgift. Hr. Bendix spurgte mig i

første omgang, om det havde fået mig til at reagere, og det har det: jeg har i dag bedt om at få en samtale med de to parter, ikke sammen, men hver for sig, hvor jeg vil drøfte situationen med dem, også fordi de skriver, at de var blevet enige om en lang række detaljer, men at de af principielle grunde, specielt forårsaget af udlejningsbidraget, ikke vil skrive under på nogen del af det, som man ellers var blevet enig om. På denne baggrund har jeg bedt om at få en samtale, således at jeg kan orientere mig bedst muligt hos dem.

Må jeg så til spørgsmålet også fra hr. Bendix vedrørende disse frie områder og mulighederne for at forhandle, når lejeloven kommer, sige, at der var to ting, der i særlig grad talte i debatten i slutningen af sidste samling. Den ene var antallet af lejemål på de 24, og det andet var bolignævne og spørgsmålet, om man skulle etablere bolignavn i hver enkelt kommune. Jeg havde dette i tankerne, da jeg sagde, at vi må sikre, at de aftaler og de bestemmelser, der indlægges i lovgivningen, også kan komme til udførelse og blive en realitet. Derfor tror jeg nok, jeg må sige, at det er min indstilling, at der bør være et bolignavn, der fungerer overalt, men det behøver ikke nødvendigvis være et bolignavn for hver enkelt kommune; det er muligt, vi kan finde en løsning, der sikrer, at vi f.eks. amtsvis har et navn, som fungerer for de kommuner, der ikke har etableret bolignavn selv. Men det er altså disse ting, jeg er villig til at drøfte i forbindelse med lejelovforslaget, som kommer meget snart.

Til spørgsmålet, som kom op i anden runde, om formuleringen i bemærkningerne omkring folketingets flertal skal jeg gøre et par enkelte bemærkninger. Jeg skal sige til hr. Dahlgaard, at der lå ikke en afstandtagen fra at sende sagen til udvalget for folketingets forretningsorden i, at jeg ikke nåede at få det med i min meget lange tale før, men jeg har forstået på hr. Dahlgaard, at det vil man fra udvalgets side sørge for. Jeg skal gentage, at realiteten i sagen ændres ikke, selv om bemærkningerne til et lovforslag eventuelt ændres.

Jeg kan sige også til hr. Dahlgaard, at det ikke er nogen tilfældighed, når der på finansplanen står 125 mill. kr. til klaring af de problemer, vi var inde på før. Det har jo